

Šípová ružička v poli kvitne

♩ = 112

Zapísal Anton Budinský

Ší - po - vá ru - žič - ka v po - li kvit - ne, ked' kvet z nej

od - pad - ne, viac ne - kvit - ne. A - ko ten člo - vek mla - dý,

ked' spad-ne do cho - ro - by po - kým mu sám Pán Boh ne - dá vlá - dy.

2. V sobotu večer som s má milou spal,
o žiadnej chorobe som nezbadal.

[:V nedelu o pol noci, spadla mi do nemoci,
ani som sa od nej neodobral.:]

3. Keby ťa moja milá Boh povolał,
čo som ti slúboval, to bych ti dal.
[:Všetkáma zvyny zvonit', aj prežalostne trúbit',
do tmavého hrobu odprevadit'::]

4. Mladenci aj panny ťa budú niest',
mladenci pod perkami, aj panny pod vencami.
[:Mladenci pod perkami, aj panny pod vencami
a ja sa zverbujem so žandári.:]